

Valjanje travnikov. Belgijski kmetovalci, kateri so znani dobri gospodarji, povaljajo vsako pomlad travnike, in uspeh je neki izvrsten. Z valjanjem pritisneš rušino katero je privzdignil mraz, in iz nje iztisneš vodo, katera pride potem na vrh in se hitreje posuši. Vsled valjanja prične trava rasti, in travnik da več sena.

Stekleno posodo očistiš tolščobe navadno s pepelom ali s pepeliko. Bolje pa opraviš z ajdovim zrnjem ali s plevami, posebno dobro pa pri posodah z ozkim vratom. Ajda odpravi kaj hitro vsako tolščobo in sicer tako brž, da so celo posode od ribjega olja v nekaterih minutah popolnoma čiste in brez vsega truda.

Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Seja glavnega odbora dné 4. marcija 1888.

Namesto bolnega družbenega predsednika je vodil zborovanje gospod podpredsednik Jos. Fr. Seunig, navzoči so pa bili odborniki gg. Kastelic, baron Lazarini, Lenarčič, Murnik, Povše, Robič, Witschl, dr. pl. Wurzbach in tajnik Gustav Pirc.

Pozivu dunajskih trgovcev z žganjem, da bi družba nasprotovala obdavčenju žganja, ne ustreže odbor.

Vabilu šlezke kmet. družbe, naj bi skupno delali, da bi dobili cenejšo živinsko sol, se pritrđi.

Odbor vzame na znanje poročilo kmet. ministerstva o stanju kmetijskih šol v l. 1887.

Odbor vzame na znanje dopis vis. c. kr. deželne vlade, katera naznanja, da ni dovoljeno staviti v proračun okrajnih blagajnic logaškega pol. okraja vsote za živinsko razstavo.

C. kr. ministerstvo notranjih reči naznanja pre-naredbe glede pregledavanja živine na švicarski meji.

Prošenj šolskega vodstva v Osilnici in vasi Staje za podporo glavni odbor ne more uslišati.

Rokopis sadjarskega in čebelarskega društva o porabi medu in voska potrđi glavni odbor na podlagi poročila pregledovalcev.

Glavni odbor ukrene, da se ne udeleži razstave v Trstu in tudi ne vrtnarske razstave na Dunaji, pač pa velike sadne razstave, ki bode meseca septembra na Dunaji.

Gledé deželne sadjarske razstave stori glavni odbor primerne ukrepe.

Na predlog tajnikov, ukrene odbor višje zavarovati družbena poslopja.

Ukrene se sporočiti podružnici v Vipavi, da morejo na podlogi deželne postave županstva sama zapovedati splošno pokončevanje, katerega koli si bod škodljivega mrčesa, tako tudi trijona.

Za nove ude se predlagajo in sprejmejo naslednji gospodje:

Podjed Karol, gospodarski pristav na grajščini Impale; Trojar Janez, nadučitelj v Gradu; Kežar Šimen, posestnik v Žalečah; Žvab Janez, mlekar v Gački; Pe-

ternel Jakob, posestnik in krčmar v Zagoricah; Ropret Anton, posestnik in krčmar v Gradu; Vovk Jože, posestnik v Gradu; Vester Anton, posestnik in krčmar v Zagoricah; Murnig Fran, vpok. stotnik, grajšč. oskrbnik v Bledu; Cesar Fran, posestnikov sin v Spod. Domžalah; Müller Anton, hišni posestnik v Stopu; Kunaver Egidij, posestnik v Dolnicah; Dejak Josip, grajščinski vrtnar v Bledu; Ravnik Jurij, pekovski mojster v Bledu; Wölfling Oton, trgovec in posestnik v Bledu; Ferjan Martin, krčmar in posestnik v Ribnem; Rus Franjo, učitelj v Ribnem; Šoklič Janez, posestnik na Selu; Zupančič Janez, posestnik na Selu; Poljanec Jarnej, posestnik na Selu; Lukanc Martin, posestnik na Selu; Mandelc Janez, posestnik na Selu; Vidic Franc, dekan v Kanalu; Dolinar Fran, posestnik in trgovec v Vel. Dolini; Kogovšek Matej, posestnik iz Rovt; Gabrovšek Andrej, posestnik iz Rovt; Brenčič Anton, posestnik iz Žiberš; Hladnik Franc, posestnik iz Pekovca; Ljudska šola v Dol. Logatcu; Ljudska šola v Gor. Logatcu; Potočnik Janez, župnik na Brezovici; Vdovič Alojzij, posestnik in žagar v Dolžaku; Pasler Janez, posestnik in mlinar na Rečici; Vovk Anton, posestnik v Gradu; Muhr Adolf, grajščak v Bledu; Toman Janko, učitelj v Kotiču; Vrančič Anton, učitelj v Zagradcu; Lavrič Josip, posestnik na Viču; Povše Anton, posestnik in gostilničar v Štepanji vasi; Zupančič Janez, kaplan v Cerkljah; Ravnik Miha. posestnik in kolar na Boh. Beli; Kapus Andrej p. d. Belej, posestnik in kovač na Rečici; Korošic Janez, posestnik v Zagoricah; Frelih Janez, posestnik v Vitovščah; Bernard Blaž, posestnik na Boh. Beli; Skumavec Lovro, posestnik na Lazeh.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje 21. Bral sem lansko leto nekoč v „Slo-
venci“ poročilo o učiteljski konferenciji Novomeškega okraja. V tem poročilu je bilo citati, da je neki g. učitelj govoril o novi vzgoji visokodebelnega drevja brez kolov, kakeršna je običajna na mariborski sadjarski šoli. Kakšna je ta nova vzgoja? (R. S. župnik v Š.)

Odgovor: Tudi mi smo brali ono poročilo, in le čudili smo se, da ni bilo med navzočimi gospodi nobenega, ki bi bil povedal, da je takšna vzgoja morda toliko stara, kolikor prodavatelj sam. Kdo vzgaja dandanes visokodebelno drevje v drevesnici, da bi je privezoval h kolom? Tist, ki niti pojma nima o sadjarstvu. Sloveči nemški sadjar Ditrich priporočal je uže pred 50 leti vzgojo drevja brez kolov, zato so imenovali njegov način Ditrichov način. Sedaj pa je Ditrichov način uže zastarel, ter imamo boljše načine vzgoje. Po modernem načinu vzgojevali smo visokodebelno drevje pri nas na Kranjskem uže pred petnajstimi leti v sadjarski šoli na Slapu. Ako se hočete o tem podučiti, berite edino rabno slovensko knjigo o sadjarstvu R. Dolenca. To knjigo „Sadjarstvo ali ovočarstvo“ doboste pri J. Krajci v Novem mestu. Gospodom učiteljem pa tudi ni zameriti, ako kaj *

takega ne vedo, saj nimajo prilike poučiti se o vsaki reči; na ljubljanske pripravnice vrtu pa ne znajo vzgajati visokodebelnega drevja ni s kolom niti ne brez kola. Ljudje zahtevajo, da bi naš učitelj bil zelo vzobražen mož, izvrsten kmetovalec, buditelj narodov, član vseh narodnih društev, naročnik vseh slovenskih listov itd. itd., — a kadar prosi svojemu stanu primerne plače, tedaj pa dobi — obljube.

Vprašanje 22. Imam kravo s prvim teletom. Takoj ko se je bila otelila, zapazili smo ji na vimenu neke bradavice, podobne gobam. Bradavice se širijo, in le teško je kravo mlesti. Iz teh bradavic se tudi poceja kri. Kako naj ozdravim kravo od te bolezni? (J. S. na Boh. B.)

Odgovor: Iz Vašega popisa ne moremo natanjko posneti, ali je bolezen na vimenu Vaše krave osepična bolezen ali pa če so bradavice. Če so osepnice (koze), morte spoznati, ako so rane na seskih ter garjave. Osepnice se tudi gnojijo, bradavice pa ne. Ker so osepnice nalezljive, naj si dekla precej po molži umije roki. Osepnice ni treba zdraviti, preidejo same, še celo škodljivo je preganjati jih. Bradavice se pa podvežejo, in potem odpadejo same.

Podučne stvari.

Nasledki „šnopsa“.

(Dalje.)

Nov zaleški občanec in domovinec imel je od sedaj naprej Zalesje popolno v svojih mrežah, kar nam bode moč iz posameznih nastopnih izgledov in slučajev spoznati, ob katerih igral je „šnops“ poglavitno vlogo.

Plahtačevi predlog je obveljal; s tem zvršena bila je tudi zadnja točka njegovega programa, po katerem je nameraval zaleško prebivalstvo, osobito pa še mladino obojnega spola bolj premožnih, posestnikov tudi v moralnem obziru popolno spriditi. A preje dobrim in nepokvarjenim Zalesčanom bil je ples tudi še ob tem času nova in skoraj popolno nepoznana reč. Kaj toraj storiti, da se sklep o javnih plesih v Zalesji tudi dejansko izvršiti more? Plahtač in njegova spridena Beta si kmalu iz zadrege pomagata. V svoji hiši osnujeta mesec dni trajajočo „plesno šolo“. Da ni bilo ravno brez muzike, najel je Plahtač za ta čas godca Naduharja, kateri bil je moralno zelo spriden človek, a znal je svoj meh (harmoniko-naduh) dobro goniti. Ker je bil zimski in to še celo predpustni čas, pridobiti ni bilo Plahtačema ravno težavno plésnih učencev in učenk. Čas poduka v plesanju odločen bil je vsak dan na večer in je trajal v pozno noč; in „noč ima pa svojo moč“, kakor veli stari slovenski rek. Plahtač in Beta njegova bila sta v raznih takrat po večjih mestih navadnih dovoljenih in tudi prepovedanih plesih sama izredno izurjena; vrtiti znala sta se tako, kot bil bi je sam vrag okolu drvil. Da se s plésnim podukom prične, povabil

je Plahtač prec prvo nedeljo po sv. treh Kraljih na večer nekoliko bolj petičnih mladenčev in deklet zaleških v svojo gostilno.

Pred vsem pogostil jih je sé „Sternovo brlozgo“, katerej je primešal polovico „špiritovega šnopsa“, dobro oslajenega s sladkorom. Ta nekoliko pogreti strup je kmalu začel na čutnice neskušanih mladenčev in deklet razvnetljivo vpljivati. Ko Plahtač vidi, da je pravi trenutek, veli Naduharju „hitro polko“ in prec na to še par drugih plesov zaškripati. Ob prvi godbi zasnkala sta se Plahtač in Beta njegova sama tako, da se je kar kadilo ter doplešeta tugi sama razne prve plese.

Zabavno berilo.

Politika v krčmi.

Sosed! ste li slišali, koliko uže naš dunajski Rothšild premore?

Nisem slišal, pa mislim si, da grozno dosti.

Židovski „N. W. Tagbl.“ trdi, da premore uže čez 20.000 milijonov goldinarjev, torej skoro štirikrat več, nego znaša ves naš avst. ogerski državni dolg. Ako bi se premoženje njegovo enakomerno med ljudi razdelilo, prišlo bi na vsako dušo našega cesarstva čez 500 gld.

To je res neizmerno bogastvo! No meni se vidi, da kakor se dandanes Rothšild in drugi židovi neznansko bogate, v jednakej meri se kristjanje v čedalje večje dolgove in ubožstvo pogrezvajo. Ako pojde tako naprej, bodo čifuti kmalu sveta gospodarji.

O, to se pri nemarnosti naše lahko uresniči. Saj židi že sami priznavajo, da misle mesto sedanjih papežev in kraljev neko svojo novo-misijonsko t. j. antikristovo svetovno državo ustanoviti. In ker vedó, da je denar — sveta gospodar, zato se toliko péhajo, da bi vse premoženje tega sveta pod-se spravili.

Pa pri tem se tudi nikake sleparije ne ustraše. V državnem zboru slišalo se je očitjanje, da je naš dunajski Rothšild glavni carinski (colni) defraudant, pa je vendar v najnovejšem času zbog svojega silnega bogastva celo „hoffähig“ postal.

A Bismarkova „Nordd. All. Z.“ trdila je, da je večina onih falsifikatov, radi kojih bi se bil kmalu svetovni boj unel, izvirala iz velikih židovsko-borznih operacij, kakor je tudi v znanem Tiszinem novoletnem brzojavu samo izpuščenje besedice „ne“ na milijone dobička onim brezvestnim židom doneslo, ki so na ta strah spekulirali.

Prav imate! Zviti židovski spekulant so res prestrašenim kristjanom vsled tega globoko v žep posegli ter si za svoje „zlato tele“ mnogo pridobili; ali Magjarom so s tem kaj slabo ustregli, ker so jim tudi Bismarka vznevolili. Tisza se sicer na vso moč izgovarja, da ni on nikoli tako govoril, kakor so židovski listi poročali, marveč „pa on ne dvoji, da se bode mir ohranil;“ ali — vse zastonj! Bismark dela se — iz straha pred Rusom — silno razžaljenega, á vsled tega jele so se bojaželjnim Magjarom hlače tresti.